

SPORED KONCERTA

V PROSLAVO NARODNEGA PRAZNIKA UJEDINJENJA

DNE 1. DECEMBRA 1922

1. Anton Dvořák: **Legende**, op. 59. št. 1, 2, 3, 4. Izvaja orkester muzike dravske divizije. Dirigent: kapelnik g. dr. Josip Čerin.
2. a) St. Mokranjac: **More izvor voda** (rukovet).
b) A. Foerster: **Z glasnim šumom s kora**. (V spomin skladateljve petinosemdesetletnice).
c) St. Binički: **Divna noči**. Mešani zbori. Poje pevski zbor „Glasbene Matice“. Pevovodja g. ravnatelj Matej Hubad.
3. a) O. Dev: **Tihi veter od morja**.
b) O. Dev: **Hrepenenje**. Moški zbori. Poje pevski zbor „Zveze Jug. železničarjev“. Pevovodja g. Mirko Premelč.
c) Dr. G. Ipavic: **Brodar**.
4. a) Dr. F. Kimovec: **Zvonovi pritrkavajo**.
b) St. Premrl: **Medved z medom**.
c) O. Dev: **Njega ni**. Mešani zbori. Poje glasbeno društvo „Ljubljana“. Pevovodja g. Marko Bajuk.
- Odmor. —
5. a) J. Hatze: **Bi me majko, bi**. (Macedonska narodna.)
b) J. Hatze: **Oj, djevojka mala**. (Srbska narodna.) Mešana zbora. Poje pevsko društvo „Slavec“. Pevovodja g. Anton Ravnik.
6. a) E. Adamič: **Tožba**. (Kaj ti je, Mojca) Moški?i in mešani zbor.
b) St. Premrl: **Na dan!** Moški zbor. Poje pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“. Pevovodja g. Zorko Prelovec.
7. E. Adamič: **Molitev**. Koral za moški zbor s spremljevanjem ianfar. Pojo združeni ljubljanski moški zbori, včlanjeni v „Zvezi slov. pevskih zborov“. Spremlja muzika dravske divizije. Pevovodja: Zvezni pevovodja g. Zorko Prelovec.

Po koncertu prosta zabava.

I.

More, izvor voda
izvirala,
of, more, of!
Izvor voda
izvirala.

More nad izvorom
moma stoje,
of, more, of!
na izvor se
ogledala,
sas lice se
razgovara:

More lele lice,
belo lice,
of, more, of!
kak sam bela
i rumena,
ošte da sam
crnooka?

More, pusta slika
na Stojanku,
of, more, of!
zemala bi
ja Stojana.

II.

Ajde, koj ti kupi
kulanče to,
koj ti kupi
kulanče, haj!
Haj, haj, haj!
kulanče to,
de džidi de,
kulanče to?

Ajde mi ga kupi,
ludo mlado,
ludo mlado
neženjeno.
Haj, haj, haj!
ludo mlado,
de džidi de,
neženjeno.

Ajde, koj ti kupi
svilen fustan,
koj ti kupi
svilen fustan?
Haj, haj, haj?
ludo mlado,
de džidi de!
neženjeno.
Ajde, koj ti kupi
svilen fustan?
haj, haj, haj?
ludo mlado,
de džidi de!
neženjeno!

III.

Oj! Što li mi je,
mila le majko
i drago,
mlad aramija,
stara majko,
da odam?

IV.

Posejo dedo
golemata njiva,
iha!
danga langa,
danga langa,
golemata njiva!

Ej, gorom dinje,
dolom lubenice,
iha!
danga langa,
danga langa,
dolom lubenice.

Ej, navadi se,
Ergen momče mlado,
iha!
danga langa,
danga langa,
dedova vunuka.

V.

Varaj, Danke,
gizdava devojko! of!

Sedi Danka
na visoki čardak,
u ruči vu
šimšir je gledalo.

Načešlja se
Danka ogleda se.

Izgovara
Dankina ta strina.
Varaj, Danke,
gizdava devojko!
varaj, Danke, varaj!

Z glasnim šumom s kora
orgle so donele,
druži se z donenjem
glas soseske cele:

Bodi počesčena,
rajska ti devica,
vseh nebes in zemlje
naših src kraljica!

Tak soseska poje
in na prsi bije.
Skoz visoka okna
jasno solnce sije!

Divna noči.

Divna noči, divna ti je draga moja,
Nad glavom joj se pero vije tice noja,
pod grlom joj niz bisera.
Moj biseru, grlo slače moj sečeru.

O. Dev.

Tihi veter od morja.

(O. Župančič.)

Tihi veter od morja,
pala rosa z javora,
vzdramila se ljubica,
lepa moja Mandica,
vzdramila se ljubica,
vzdramile se rožice.
„Dobro jutro Mandica!“
jo pozdravi rožmarin,
a rudeči nagerlin
nagne si ji prav do ust.
Da sem jaz ta nagerlin!

O. Dev.

Hrepenenje.

(O. Župančič.)

Burja po dolini
moja ljubica v daljini;
daj mi, daj nevilita,
daj mi, daj, peroti,
da ji poletim nasproti!
Solnce na višini,
moja ljubica v daljini;
solnce daj oči mi zlate,
da jo vzrem čez hrib in trate!

Dr. Fr. Kimovec.

Zvonovi pritkavajo.

(Fr. Bevk.)

Tovnina, tovnana
poglejte Damjana!
Je pasel ovčice,
je pasel kozice,
polegal okoli,
igral se nikoli.
Je pustil ovčice,
je pustil kozice,
je legel na slamo,
denimo ga v jamo,
kropimo Damjana,
tovnina, tovnana!

St. Premrl.

Medved z medom.

(O. Župančič.)

Skoči, brate, na medveda!
Pa zakaj?
Vkradel nam je lonec meda.
Pa zakaj?
Lačni so mu medvediči.
Pa zakaj?
Prazni so še vsi grmiči.
Pa zakaj?
Saj ne upajo si cvesti.
Pa zakaj?
Sneg bi vtegnil jih zamesti.
Pa zakaj?
Burja se čez plan hohoče.
Pa zakaj?
Jug je prepoditi noče.
Pa zakaj?
Ko pa ni še božja volja!
Bratec, aj!
Božja volja je najbolja.
Naj le Jug na Burjo mahne
in pomlad na zemljo dahne,
cvet in sad rode grmiči,
najedo se medvediči:
takrat skočim za medvedom,
pa mu vzamem lonec z medom.

O. Dev.

Njega ni.

(S. Gregorčič.)

Rože je na vrtu pela,
pela je pesem glasno,
živo v lice zarudela,
ko je stopil on pred njo.
„Daj mi cvetko dekle zalo,
da jo na prsa pripnem,
za spomin cvetlico malo,
predno v tuje kraje spem.“
Kito cvetja mu je dala,
s cvetjem mu dala srce,
sama v vrtu je ostala,
on po svetu šel od nje.
Deklica glavo poveša,
vene obraz prej cvetoč,
nekaj nje srce pogreša,
potok solz jej lije vroč.
Čez ograjo vrtno gleda,
mnogo vre mimo ljudi.
Deva bleđa, deva bleđa:
njega od nikoder ni.

ODMOR.

J. Hatze.

Bi me, majko bi.

(Macedonska narodna.)

Bi me, majko bi,
što me ne biješ.
Deka nosim srma
jelek kupil ti.
Kupi mi ga krivo rečki
komšija taj moj,
za po volju moj,
za inata tvoj.
Oj, le, le, le, le
dindo Boga,
jadna sirota,
sirota bosa,
tanka visoka,
bela rumena.

J. Hatze.

Oj devojkjo mala.

(Srbska narodna.)

Oj, devojkjo mala,
da ti fesić kupim!
Neću dragi, neću ja
haj, žuta dunja procvala.
Mila mati strah mi zadala
neću dragi, neću ja.
Oj, devojkjo mala,
da ti kolan kupim,
Neću itd.
Oj, devojkjo mala
da ti jelek kupim!
Neću itd.

E. Adamič.

Tožba.

(Tone Gaspari.)

Kaj ti je Mojca?
Lica dva nageljčka veneča,
oči dva splašena golobčka.
Kaj ti je Mojca?
„Tam je gora Peca,
tam je reka Drava,
v naši zemlji so hudobci
pa ni, pa ni kralja Matjaža!“

St. Premrl.

Na dan!

(Simona Gregorčič.)

Mi mrtvi smo, mi v grobi smo,
mi v njem po tuji zlobi smo,
po tuji smo hudobi
in svoji krivdi v grobi.
A čuj, kaj zdaj buči, grmi?
Dne sodnjega to tromba ni,
buditelj angelj naš nam trobi:
„Vstanite, polmrliči vi,
odprite se, vi živi grobi,
naš rod vrnite boljši dobi,
naj rod slovanski v vek živi!
Slovanski rod na dan, na dan
teptani narod velikan,
na dan, na dan, na dan!“

E. Adamič.

Molitev.

(S. Jenko.)

Ti, ki si ustvaril
nas kot listja, trave,
čuj nas, večni Bog!
Pol sveta podaril
sinom majke Slave,
čuj nas, večni Bog!
Oče, z nami bodi,
Ti nas k sreči vodi,
Ti nam daj kreposti,
daj nam voljo, um,
dvigni naš pogum!
Ti, ki si ustvaril
nas kot listja, trave,
čuj nas, večni Bog!

